

Pokud jde o článek 107 SFEU, nejedná se pouze o vnitrostátní přerozdělení finančních prostředků, protože zadávající orgány ve své dvojí roli jako vlastníků veřejných přepravních podniků přímo profitovaly z přidělení finančních prostředků, přičemž je prostřednictvím přímého zadávání selektivně využívaly v neprospěch soukromého sektoru. Zadavatelé totiž kontrolují veřejné přepravní podniky „jako vlastní pobočky“. Přidělení prostředků přepravním orgánům je přímo spojeno s udělením výhody, protože v tomto okamžiku je již často stanoveno použití prostředků pro hospodářskou činnost podniků místních orgánů. Toto narušuje hospodářskou soutěž a ovlivňuje obchod mezi členskými státy.

Krom toho došlo v souvislosti s povahou § 7a NNVG jako státní podpory, ale i nezávisle na tom, k porušení čl. 108 odst. 3 SFEU, protože Spolková republika Německo neoznámila § 7a NNVG Evropské komisi.

(¹) Rozhodnutí Komise, nevznášet námitky týkající se opatření přijaté Land Niedersachsen na základě článku 7a Niedersächsisches Nahverkehrsgesetz (zákon o místní dopravě Spolkové země Dolní Sasko) [věc SA.46538 (2017/NN)] (Úř. věst. 2018, C 292, s. 1).

Žaloba podaná dne 5. prosince 2020 – Evropská komise v. Slovenská republika

(Věc C-661/20)

(2021/C 44/38)

Jednací jazyk: slovenština

Účastnice řízení

Žalobkyně: Evropská komise (zástupci: C. Hermes a R. Lindenthal, zmocněnci)

Žalovaná: Slovenská republika

Návrhová žádání

Žalobkyně navrhuje, aby Soudní dvůr:

- určil, že Slovenská republika tím, že programy péče o lesy a jejich změny, nahodilou těžbu dřeva a opatření k předcházení ohrožování lesů a odstraňování následků škod způsobených přírodními katastrofami vyňala z požadavku, aby v případě, kdy pravděpodobně mohou mít významný vliv na území soustavy Natura 2000, podléhaly odpovídajícímu posouzení jejich důsledků pro danou lokalitu z hlediska cílů její ochrany, nesplnila povinnosti, které pro ni vyplývají z čl. 6 odst. 3 ve spojení s článkem 7 směrnice Rady 92/43/EHS (¹) ze dne 21. května 1992 o ochraně přírodních stanovišť, volně žijících živočichů a planě rostoucích rostlin;
- určil, že Slovenská republika tím, že nepřijala vhodná opatření k zabránění poškozování přírodních stanovišť a významnému vyrušování ve zvláště chráněných oblastech vyhlášených k ochraně tetřeva hlušce (OCHÚ Nízke Tatry SKCHVU018, OCHÚ Tatry SKCHVU030, OCHÚ Veľká Fatra SKCHVU033, OCHÚ Muránska planina-Stolica SKCHVU017, OCHÚ Chočské vrchy SKCHVU050, OCHÚ Horná Orava SKCHVU008, OCHÚ Volovské vrchy SKCHVU036, OCHÚ Malá Fatra SKCHVU013, OCHÚ Poľana SKCHVU022, OCHÚ Slovenský Raj SKCHVU053, OCHÚ Levočské vrchy SKCHVU051 a OCHÚ Strážovské vrchy SKCHVU028), nesplnila povinnosti, které pro ni vyplývají z čl. 6 odst. 3 ve spojení s článkem 7 směrnice Rady 92/43/EHS ze dne 21. května 1992 o ochraně přírodních stanovišť, volně žijících živočichů a planě rostoucích rostlin;
- určil, že Slovenská republika tím, že nepřijala zvláštní ochranná opatření týkající se stanoviště tetřeva hlušce v rámci OCHÚ Nízke Tatry SKCHVU018, OCHÚ Tatry SKCHVU030, OCHÚ Veľká Fatra SKCHVU033, OCHÚ Muránska planina-Stolica SKCHVU017, OCHÚ Volovské vrchy SKCHVU036, OCHÚ SKCHVU013 Malá Fatra a OCHÚ Levočské vrchy SKCHVU051, vyhlášených k jeho ochraně a za účelem zajištění jeho přežití a rozmnožování v oblasti jeho rozšíření, nesplnila povinnosti, které pro ni vyplývají z čl. 4 odst. 1 směrnice Evropského parlamentu a Rady 2009/147/ES (²) ze dne 30. listopadu 2009 o ochraně volně žijících ptáků, a
- uložil Slovenské republice náhradu nákladů řízení.

Žalobní důvody a hlavní argumenty

Podle čl. 6 odst. 3 směrnice o stanovištích podléhá jakýkoli plán nebo projekt, který s určitou lokalitou přímo nesouvisí nebo není pro péči o ni nezbytný, avšak bude mít pravděpodobně na tuto lokalitu významný vliv, odpovídajícímu posouzení jeho důsledků pro lokalitu z hlediska cílů její ochrany. Příslušné vnitrostátní orgány mohou s přihlédnutím k výsledkům hodnocení důsledků pro lokalitu schválit tento plán nebo projekt teprve poté, co se ujistí, že nebude mít nepříznivý účinek na celistvost příslušné lokality. Ve Slovenské republice zákon o ochraně přírody (zákon o ochraně přírody) a zákon o lesích (zákon o lesích) nezajistily, aby programy péče o lesy a jejich změny, nahodilá těžba dřeva a opatření k předcházení ohrožování lesů a odstraňování následků škod způsobených přírodními katastrofami podléhaly povinnosti odpovídajícího posouzení jejich důsledků na lokality soustavy Natura 2000. Správné provedení čl. 6 odst. 3 ve spojení s článkem 7 směrnice o stanovištích nebylo zajištěno v okamžiku uplynutí lhůty stanovené v odůvodněném stanovisku a způsobuje trvajících potíže až doposud.

Podle čl. 6 odst. 2 směrnice o stanovištích členské přijmou státy vhodná opatření, aby v oblastech zvláštní ochrany vyloučily poškozování přírodních stanovišť a stanovišť druhů ani k vyrušování druhů, pro něž jsou tato území vyhlášena, pokud by takové vyrušování mohlo být významné ve vztahu k cílům této směrnice. Toto ustanovení se podle článku 7 směrnice o stanovištích vztahuje na lokality významné pro Společenství i na zvláště chráněné oblasti podle směrnice o ptácích. Na základě čl. 4 odst. 1 směrnice o ptácích vyhlásila Slovenská republika postupně 12 zvláště chráněných oblastí k ochraně tetřeva hlušce (*tetrao urogallus*), který je druhem uvedeným v příloze I směrnice o ptácích. Slovenská republika ovšem nepřijala vhodná opatření, aby předešla poškozování stanovišť tetřeva hlušce a významnému vyrušování tohoto druhu v uvedených 12 zvláště chráněných oblastech.

Slovenská republika měla podle čl. 4 odst. 1 směrnice o ptácích povinnost určit ve 12 zvláště chráněných oblastech vyhlášených k ochraně tetřeva hlušce zvláštní opatření zahrnující povinnost stanovit zvláštní cíle ochrany. Slovenská republika v době uplynutí lhůty určené v odůvodněném stanovisku ani v době podání této žaloby ještě nepřijala programy péče o chráněné oblasti podle zákona o ochraně přírody pro stanoviště tetřeva hlušce v 7 zvláště chráněných oblastech.

(¹) Úř. věst. 1992, L 206, s. 7; Zvl. vyd. 15/02, s. 102.

(²) Úř. věst. 2010, L 20, s. 7.

Kasační opravný prostředek podaný dne 4. prosince 2020 Jednotným výborem pro řešení krizí proti rozsudku Tribunálu (osmého rozšířeného senátu) vydanému dne 23. září 2020 ve věci T-414/17, Hypo Vorarlberg Bank AG v. Jednotný výbor pro řešení krizí

(Věc C-663/20 P)

(2021/C 44/39)

Jednací jazyk: němčina

Účastníci řízení

Účastník řízení podávající kasační opravný prostředek: Jednotný výbor pro řešení krizí (zástupci: H. Ehlers, P.A. Messina, J. Kerlin,, zmocněnci, ve spolupráci s H.-G. Kamannem, F. Louisem, P. Gey, Rechtsanwältin)

Další účastnice řízení: Hypo Vorarlberg Bank AG

Návrhová žádání účastníka řízení podávajícího kasační opravný prostředek

Jednotný výbor pro řešení krizí (dále jen „navrhovatel“) navrhuje, aby Soudní dvůr:

1. zrušil rozsudek Tribunálu ze dne 23. září 2020 ve věci Hypo Vorarlberg Bank v. Jednotný výbor pro řešení krizí (SRB) (T-414/17, EU:T:2020:437);
2. zamítl žalobu na neplatnost;
3. uložil odpůrkyni v řízení o kasačním opravném prostředku náhradu nákladů řízení.